

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. Quod de fama Virgilius dixit, idem Callimachum de Cerere,
Homerum de contentione dixisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

quarundam consuetudinum, quibus olim Græci vti
essent, impressa in eis extare vestigia. Quod autem
Romæ antiquis temporibus M. Valerius Poplicolæ
frater honoris insigne habuisse dicitur, ut fores ædium
ipsius, non introrsum trahendo, sed in viam publicam
pellendo aperirentur, id quondam in Græcia vulga-
tum fuit: omnesque omnium ædium fores eo modo
pandebantur. quænam igitur periculum erat, ne quis-
piam, qui aut præteriret, aut pro foribus staret, ab im-
pulsâ ianua pelleretur: idè qui exituri erant domo,
solebant prius ipsimet intrinsecus fores ædium sua-
rum percutere: ut illo strepitu admonerentur, qui foris
erant, cauere sibi, atque eatenus abstinere, ut ne læde-
rentur. Hoc à Plutarcho memoriæ proditum est: cu-
ius hæc sunt in Poplicola: Τὰς ἢ ἐλληνικὰς, de ianuis
loquitur, πρῶτον ἕτως ἔχειν ἀπάσας λέγουσιν, διὰ τῆς κωμω-
διῶν λαμβάνοντες. ὅτι κῶμῳι καὶ φοβῶσι τὰς ἐαυτῶν θύρας ἐσω-
θεν, οἱ πορεύεσθαι μέλλοντες, ὅπως ἀδῆσις ἔξω ἤσοιτο τοῖς παρερ-
χομένοις, ἢ παρεσεῶσι, καὶ κατὰ λαμβάνοιτο πορεύεσθαι τὰς
κλεισάσιν εἰς τὸ σενάπῳν.

*Quod de fama Virgilius dixit, idem Callimachum de
Cerere, Homerum de contentione dixisse.*

CAPVT XVIII.

SVSPICARI fortasse possit quispiam, versum il-
lum, qui de fama apud Virgilium lib. 4. Æneidos
legitur,

Ingréditurq̄, solo, & caput inter sidera condit,
è Callimacho versum esse. quamuis Callimachus non
de fama id, sed de Cerere dixerat: sed potuit Latinus
poëta, quod de vna dea Græcus dixisset, ad aliam ac-
commodare. versus quidem certè tantum non ad
verbum expressus est:

Ἰθμάτῳ

Ἰθματα μὲν χέρσῳ, κεφαλὰ δὲ οἱ ἄλατ' ὀλίμῳ.
 sed tamen verisimilius est totum illum Latini poeta
 locum expressum esse ex iis quæ apud Homerum De
 Contentione dicuntur:

Ἦτ' ὀλίγη μὲν πορῶτα κορύσσει, ἀντὰρ ἔπειτα
 οὐ γενῶ ἐσπέριζε κάρη, καὶ ὅππ' ἔβονι βεβαίει.

Quid sibi velit apud Ciceronem in Epistolis ad Atticum
 pastoricia fistula, explicatum. CAP. XIX.

CICERONIS è libro primo Epistolarum ad Atticum verba sunt hæc: Itaque & ludis, & gladiatoribus mirandas ὀπσημασίας sine vlla pastoricia fistula auferebamus. quo loco ὀπσημασίας vocat plautus, acclamationes, & similia, quibus populus bonum suum animum erga quempiam significare solitus erat, & lætitiâ, quam ex illius aspectu caperet, ostendere. hoc enim Græci vocant ἐπσημαίνεσθαι. vt apud Isocratem in Panathenaïco: Καὶ ἡδὲ ἀλλῶν ἰδεῶν ἡδὲ ἐν τῇ ῥητορείᾳ διαλαμπυσῶν, καὶ τῶν ἀκρόντων ἐπσημαίνεσθαι καὶ δορυβέειν ἀναρραξέσῳν. sed quod addit, sine vlla pastoricia fistula, id ita declarat Paulus Manutius: Pastores qui fistula scienter vtuntur, ita interdum delectant, vt qui audiunt, influentem sensibus voluptatem gestu significant. at nos, inquit, populo ita cari sumus, vt ludorum gladiatorumq. consensu mirandas ὀπσημασίας, id est, significaciones daret, non vlla pastoricia fistula permotus, sed amore studioq. impulsus. quæ declaratio cur mihi nullo modo placeat, non dicam. quod mihi verum videtur, id proponere satis habebō. veritatis enim prolata lux omnis facilè tenebras dissipabit. Intelligendum igitur est, non nunquam contigisse, vt cum quispiam alicui parti multitudinis carus & acceptus erat, ceteris autem odiosus & inuisus, partim plausu exciperetur,